

dovolatel výslovně, že napadá tento rozsudek jen potud, pokud námitka zkrácení přes polovici nebyla uznána za opodstatněnou. Důsledkem toho se odvolací soud obíral pouze touto námitkou a neměl příčiny, by se zabýval ostatními námitkami vznesenými dovolatelem v řízení první stolice. Pokud se tudíž dovolatel v dovolání vrací i k ostatním námitkám, nelze se zabývat s jeho vývody. S hlediska nesprávného právního posouzení věci napadal v odvolání rozsudek první stolice jedině proto, že nebylo uznáno, že námitka zkrácení přes polovici jest opodstatněna. V jiném směru nesprávné právní posouzení věci nebylo uplatňováno. Omezí-li se odvolatel při tomto odvolacím důvodu na to, že napadá právní názor prvního soudu jen v jediné určité otázce, musí se také odvolací soud omeziti na přezkoumání této jediné právní otázky (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 886). Odvolací soud nebyl proto ani oprávněn řešiti otázku oprávněnosti ostatních námitek a dovolatel nemůže teď doháněti v dovolání, co omeškal v odvolání.

Čís. 8567.

Vydal-li kupitel zboží, pozastaviv ho, neprávem místnímu zástupci prodávatelu, jenž je dále prodal, a prodatel schválil napotom tento prodej, nemůže se prodatel domáhati na kupiteli náhrady škody, ježto mu místní zástupce neodvedl kupní cenu z dalšího prodeje.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1928, Rv I 1010/28.)

Jindřich H., obchodvedoucí žalované, objednal prostřednictvím místního zástupce žalující firmy K-a u této firmy sud českého vepřového sádla. Žalobkyně zaslala žalované sud slovenského vepřového sádla, jež dala žalovaná k dispozici, načež jí žalobkyně sdělila, by buď zboží odeslala zpět nebo ponechala je u sebe, až jí dá jinou zprávu, ježto prý K. chce je prodati. Po nějakém čase vydala žalovaná sud sádla K-ovi, když prohlásil, že je právě prodal v A. a že má k tomu zmocnění žalobkyně. K. převzal sud se sádlem od žalované, prodal jej dále a odvedl z výtěžku prodeje jen 500 Kč. Začátkem října byl společník žalující firmy u žalované, jednal s jejím zástupcem a prohlásil, že je ochoten připsati 500 Kč, které K. zaslal, žalované k dobru, uzná-li fakturu. Žalovaná odmítla zaplatiti zbytek kupní ceny, načež se žalobkyně domáhala na ní zaplacení celé kupní ceny. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** žalobu zamítl. **D ů v o d y:** V tomto sporu jest řešiti otázku, zda žalovaná byla oprávněna vydati zboží dané k dispozici místnímu zástupci Křištofu K-ovi. Křištof K. byl místním zástupcem žalobkyně a nebyl podle smlouvy se žalobkyní oprávněn k inkasu. Ani podle obchodního zákona nelze přiznati místnímu zástupci oprávnění k inkasu. V souzeném případě má se však věc jinak. Žalobkyně poukázala žalovanou, by ponechala zboží u sebe na skladě, až dá jinou zprávu, dodavši, že místní zástupce chce tam zboží prodati, čímž upozornila žalovanou na to, co hodlá zaříditi. Místní zástupce K. po nějakém čase přišel k žalované a prohlásil, že sádlo prodal a že je žalobkyní zmocněn. Ježto žalovaná

mohla očekávat takovéto opatření žalobkyně, neměla důvodu pochybovat o zmocnění místního zástupce a mohla mu proto vydati sádlo. Žalobkyně z prvu připsala k dobru pokud se týče súčtovala na zásilku 500 Kč zaplacených z výtěžku kupní ceny K-em, čímž se sama postavila na stanovisko, že nikoliv žalovaná, nýbrž K. má zboží zaplatiti. Ježto zboží není již v moci žalované a žalovaná byla oprávněna vydati je zástupci žalobkyně, bylo žalobu zamítnouti. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil v podstatě z jeho důvodů.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud dovolatelka uplatňuje dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), nelze jí přisvědčiti. Žalobkyně, žádajíc náhradu škody, musí prokázati nejen protiprávní čin žalované a škodu, nýbrž i příčinnou souvislost mezi protiprávním činem a škodou. Tohoto předpokladu však tu není. Neboť, vydala-li žalovaná K-ovi sádlo a dodal-li K. toto sádlo kupiteli v A. a schválila-li pak žalobkyně prodej sádla K-em tím, že si část 500 Kč tržové ceny K-em docílené přivlastnila, nelze uznati, že žalobkyni vzešla škoda z jednání žalované, totiž z toho, že vydala sádlo K-ovi. Vždyť K. sádlo nezpronevěřil, nýbrž odevzdal je jeho kupiteli, což bylo zajisté i v intencích žalobkyně, ana prodej schválila. Žalobkyni nevzešla škoda z jednání žalované, nýbrž nejvýše z jednání K-a, an jí tento celou kupní cenu neodvedl, nebo snad i z jednání kupitele v A., an týž vyplatil kupní cenu K-ovi, ač K. k jejímu přijetí nebyl oprávněn. Zboží samo, slovenské sádlo, bylo dodáno jeho kupiteli, jemuž byla i žalobkyně zboží to dodala, pokud se týče byla musila dodat. Tím, že dodání zboží bylo uskutečněno prostřednictvím K-ovým, škoda žalobkyně ještě nevznikla, nýbrž teprve neodevzdáním kupní ceny, žalobkyni, což však již nebylo věci žalované. Mezi protismluvním jednáním žalované (vydáním sádla K-ovi) a škodou žalobkyně není příčinné spojitosti a není proto žaloba o náhradu škody proti ní odůvodněnou. Právem proto nižší soudy žalobu zamítly, byť i tak učinily z důvodů jiných, než jest tuto uveden.

Čís. 8568.

Úrazové pojištění dělnické (zákon ze dne 28. prosince 1887, čis. 1 ř. zák. na rok 1888).

Jest použití ustanovení § 46 zák., stal-li se úraz zaměstnance v příčinné souvislosti s provozováním podniku nákladním automobilem podnikatele.

Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čis. 162 ř. zák.).

Osobami ve smyslu § 11 zák. jsou jen osoby, jimž podnikatel svěřil technické úkony, dozor nebo jiné úkony, vztahující se na provoz silostroje, nikoliv však na podnik, v němž se užívá dopravního automobilu.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1928, Rv I 1109/28.)